سُورَةُ الذَّارِيَات سورەتی الذَّارِيَات

بِسۡمِ بەناوی ٱللَّهِ خودا ٱلرَّحۡمَٰنِ ئەوپەڕیبە بەزەیی و میهرەبان (ناوێکی پیرۆزی خودایە) ٱلرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

وَٱلذَّٰرِيَٰتِ سوێندبێ بەوانەی تۆز هەڵدەکەن ذَرۡوٗا تۆز و خۆڵێک (١) فَٱلۡحَٰمِلَٰتِ جا بەو (هەور) انەی هەڵدەگرن وِقۡرٗا بارێک باران (٢)

فَٱلۡجَٰرِيَٰتِ جا بەوانەی دەگوزەرێن و خێرا دەڕۆن يُسۡرٗا بە سوک و ئاسانی (٣) فَٱلۡمُقَسِّمَٰتِ ئینجا بەو دابەشکەرانەی دابەش دەکەن

أَمۡرًا کار و فەرمانێک (٤) إِنَّمَا لەڕاستیدا ئەوەی تُوعَدُونَ ئێوە بەڵێنتان پێدەدرێ لَصَادِقٞ بێگومان ڕاستە (٥) وَإِنَّ و بەدڵنیایی

ٱلدِّينَ پاداشت و سزا لَوَٰقِعٞ هەر ڕوودەدات (٦) وَٱلسَّمَآءِ و سوێندبە ئاسمان ذَاتِ خاوەنی ٱلۡحُبُكِ جوانی و ڕێچکان (٧)

إِنَّكُمۡ بەدڵنیایی ئێوە لَفِي هەر لە قَوۡلٖ قسە و گوتارێک ی مُّخۡتَلِفٖ جیاواز و ناتەبا ن (٨) يُؤۡفَكُ لادەدرێ عَنۡهُ لێی مَنۡ ئەوکەسەی

أُفِكَ لادراوە (٩) قُتِلَ بەکوشت چوو ٱلۡخَرَّٰصُونَ ئەوانەی هەرپێدادەدەن (بێ زانست و زانیار) (١٠) ٱلَّذِينَ ئەوانەی هُمۡ ئەوان

فِي لە ، لەناو غَمۡرَةٖ نقومبوونێ سَاهُونَ بێئاگاو غافڵ ن (١١) يَسۡـَٔلُونَ پرسیاردەکە أَيَّانَ کەی ە يَوۡمُ ڕۆژی ٱلدِّينِ پاداشت و سزا

(١٢) يَوۡمَ ئەوڕۆژەی هُمۡ ئەوان عَلَى لەسەر ٱلنَّارِ ئاگر يُفۡتَنُونَ دەسوتێنرێن و پاک دەکرێنەوە (١٣) ذُوقُواْ دە بچێژن

فِتۡنَتَكُمۡ ئەوبەلایەتان هَٰذَا ئەوەیە ٱلَّذِي ئەوەی كُنتُم ئێوە پێشان بِهِۦ بە(هاتنی) ئەو تَسۡتَعۡجِلُونَ پەلەتان دەکرد (١٤) إِنَّ بەدڵنیایی

ٱلۡمُتَّقِينَ لەخودا ترس و پارێزکارەکان فِي لەناو جَنَّٰتٖ باخ و بەهەشتانێک وَعُيُونٍ و چەندەها کانیاو ن (١٥) ءَاخِذِينَ وەرگرتەن بۆ

مَآ ئەوەی ءَاتَىٰهُمۡ پێیداون رَبُّهُمۡ پەروەردگاریان إِنَّهُمۡ بەدڵنیایی ئەوان كَانُواْ - قَبۡلَ پێش ذَٰلِكَ ئەوە مُحۡسِنِينَ چاکەکار (-بوون)

(١٦) كَانُواْ ئەوان پێشان قَلِيلٗا کەمێک مِّنَ لە ٱلَّيۡلِ شەو مَا يَهۡجَعُونَ ئەوەی دەنووستن (١٧)

وَبِٱلۡأَسۡحَارِ و بەکاتی سحوور وبەرەبەیان هُمۡ ئەوان يَسۡتَغۡفِرُونَ داوای لێخۆشبوونیان دەکرد (١٨) وَفِيٓ و لە أَمۡوَٰلِهِمۡ ماڵ و سامانیان

حَقّٞ هەق و ڕاستە (هەبوو) لِّلسَّآئِلِ بۆ داواکاران وَٱلۡمَحۡرُومِ و لێبڕاوان (١٩) وَفِي و لەناو ٱلۡأَرۡضِ زەوی (هەیە)

ءَايَٰتٞ چەندەها بەڵگە و نیشانەی گەورە لِّلۡمُوقِنِينَ بۆ ئەوانەی خاوەن یەقین و دڵنیایین لە بروایان (٢٠) وَفِيٓ و(هەیە) لە

أَنفُسِكُمۡ نەفس و زاتی خۆشتان (هەیە) أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ئایا نابینن؟ (٢١) وَفِي ولە ٱلسَّمَآءِ ئاسمان ە رِزۡقُكُمۡ رزق و رۆزی ئێوە

وَمَا و ئەوەی تُوعَدُونَ ئێوە بەڵێنتان پێدەدرێ (٢٢) فَوَرَبِّ سوێندبێبە پەروەردگاری ٱلسَّمَآءِ ئاسمان و ٱلۡأَرۡضِ و زەوی

إِنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەوە لَحَقّٞ گوومانی تێدانییە هەققە مِّثۡلَ هەروەک مَآ ئەوەی أَنَّكُمۡ کە ئێوە تَنطِقُونَ دەدوێن (٢٣) هَلۡ ئایا

أَتَىٰكَ بۆتهات حَدِيثُ باس و خواس ی ضَيۡفِ میوان ی إِبۡرَٰهِيمَ (پێغەمبەر) ئیبراهیم ٱلۡمُكۡرَمِينَ ڕێزلێنراوەکان (٢٤) إِذۡ کە

دَخَلُواْ چوونەژوور عَلَيۡهِ بەسەری دا فَقَالُواْ جا گوتیان سَلَٰمٗاۖ سەلامو لێبێ قَالَ گوتی سَلَٰمٞ سەلام قَوۡمٞ قەومێک ی مُّنكَرُونَ نەناسراو ن

(٢٥) فَرَاغَ جا بەکری چوو إِلَىٰٓ بۆ لای أَهۡلِهِۦ کەس و کاری فَجَآءَ ئیتر هێنای بِعِجۡلٖ چێڵێکی سَمِينٖ قەڵەو (٢٦)

فَقَرَّبَهُۥٓ جا نزیکی کردەوە إِلَيۡهِمۡ بۆیان ، بۆلایان قَالَ گوتی أَلَا تَأۡكُلُونَ ئەرێ ناخۆن؟ (٢٧) فَأَوۡجَسَ جا هاتەدڵی مِنۡهُمۡ لەوان

خِيفَةٗۖ ترسێک قَالُواْ گوتیان لَا تَخَفۡۖ مەترسە وَبَشَّرُوهُ و مزگێنیان پێیدا بِغُلَٰمٍ بەکوڕێکی عَلِيمٖ تەواو زانا و ئاگادار (٢٨)

فَأَقۡبَلَتِ جا هات و ڕووی تێکردن ٱمۡرَأَتُهُۥ خێزانەکەی فِي بە صَرَّةٖ هاوارێک ەوە فَصَكَّتۡ جا دای لە وَجۡهَهَا ڕووی خۆی

وَقَالَتۡ و گوتی عَجُوزٌ پیرێژنێکی عَقِيمٞ نەزۆک! (٢٩) قَالُواْ گوتیان كَذَٰلِكِ (ئیتر) ئاوای قَالَ گوت رَبُّكِۖ پەروەردیگارت

إِنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەوە هُوَ هەرخۆی ٱلۡحَكِيمُ دانا و تەواو کاربەجێ ٱلۡعَلِيمُ تەواو زانا و ئاگادار (ناوێکی پیرۆزی خودایە) (٣٠) قَالَ گوتی

فَمَا جا چییە خَطۡبُكُمۡ مەسەلە گرنگەکەتان أَيُّهَا ئەی ٱلۡمُرۡسَلُونَ نێردراو و پەیامبەرەکان (٣١) قَالُوٓاْ گوتیان إِنَّآ بەدڵنیایی ئێمە

أُرۡسِلۡنَآ نێردراین إِلَىٰ بۆ ، بۆلای قَوۡمٖ قەومێک مُّجۡرِمِينَ تاوانبار (٣٢) لِنُرۡسِلَ تا بنێرین عَلَيۡهِمۡ بەسەریان ، بۆ سەریان

حِجَارَةٗ چەو و بەردێک مِّن لە طِينٖ (جۆرە) قوڕێک (٣٣) مُّسَوَّمَةً نیشانکراو عِندَ لای رَبِّكَ پەروەردیگارت لِلۡمُسۡرِفِينَ زێدەڕەوەکان

(٣٤) فَأَخۡرَجۡنَا جا دەرمانکرد مَن ئەوەی كَانَ - فِيهَا لێ ، تیایدا (-بوو) مِنَ لە ٱلۡمُؤۡمِنِينَ بڕوادارەکان (٣٥) فَمَا جا نە(مان)

وَجَدۡنَا دۆزیەوە فِيهَا تیایدا غَيۡرَ جگەلە , غەیری بَيۡتٖ ماڵێک مِّنَ لە ٱلۡمُسۡلِمِينَ موسڵمان و ملکەچکاران (٣٦)

وَتَرَكۡنَا و بەجێمان هێشت فِيهَآ تیایدا ءَايَةٗ نیشانەی گەورە (بۆ پەندوەرگرن) لِّلَّذِينَ بۆ ئەوانەی يَخَافُونَ دەترسن لە

ٱلۡعَذَابَ عەزاب و ئەشکەنجەی ٱلۡأَلِيمَ زۆر بە ئازار (٣٧) وَفِي و لە (باسی) مُوسَىٰٓ (پێغەمبەر) موسا إِذۡ کە أَرۡسَلۡنَٰهُ هەناردمان

إِلَىٰ بۆ ، بۆلای فِرۡعَوۡنَ فیرعەون بِسُلۡطَٰنٖ بە بەڵگە و دەسەڵاتێک ی مُّبِينٖ روون و دیار (٣٨) فَتَوَلَّىٰ ئەوەبوو پشتی هەلکرد

بِرُكۡنِهِۦ بەدار و دەستەکەی ەوە وَقَالَ و گوتی سَٰحِرٌ جادوگەرێک ە أَوۡ یان مَجۡنُونٞ شێتێک ە (٣٩) فَأَخَذۡنَٰهُ ئەوەبوو ڕاپێچمانکرد

وَجُنُودَهُۥ و سەربازەکانیشی فَنَبَذۡنَٰهُمۡ فڕێماندایە فِي ناو ٱلۡيَمِّ دەریا وَهُوَ و ئەو مُلِيمٞ گلەیلێکراو (٤٠) وَفِي و لە عَادٍ (قەومی) عاد

إِذۡ کە أَرۡسَلۡنَا هەناردمان عَلَيۡهِمُ بەسەریان ، لەسەریان ، بۆ سەریان ٱلرِّيحَ بای ٱلۡعَقِيمَ نەزۆکی بێ خێر (٤١) مَا تَذَرُ بەجێ ناهێڵێ

مِن هیچ شَيۡءٍ شتێ أَتَتۡ هاتبێت عَلَيۡهِ بەسەری ، لەسەری إِلَّا مەگەر جَعَلَتۡهُ کردبێ كَٱلرَّمِيمِ وەک ڕزیوو (٤٢) وَفِي لە

ثَمُودَ (قەومی) ثەموود إِذۡ کە قِيلَ گوترا لَهُمۡ پێیان تَمَتَّعُواْ ڕابوێرن حَتَّىٰ تاکو حِينٖ ماوەیەک (٤٣) فَعَتَوۡاْ یاخی بوون عَنۡ لە

أَمۡرِ فەرمانی رَبِّهِمۡ پەروەردگاریان فَأَخَذَتۡهُمُ جا گرتی وراپێچیکرن ٱلصَّٰعِقَةُ بروسکە گەورەکە وَهُمۡ لەکاتێ ئەوان

يَنظُرُونَ تەمەشایان دەکرد (٤٤) فَمَا جا نەیان ٱسۡتَطَٰعُواْ توانی مِن هیچ قِيَامٖ هەستانێک وَمَا - كَانُواْ --

مُنتَصِرِينَ سەرکەوتوو (-نە--بوون) (٤٥) وَقَوۡمَ و قەومی نُوحٖ (پێغەمبەر) نووح مِّن لە قَبۡلُ پێشا إِنَّهُمۡ بەدڵنیایی ئەوان كَانُواْ -

قَوۡمٗا قەومێ فَٰسِقِينَ فاسق و بەرەڵا (-بوون) (٤٦) وَٱلسَّمَآءَ ئاسمان مان بَنَيۡنَٰهَا بنیادناوە بِأَيۡيْدٖ بەهێز وَإِنَّا و بەدڵنیایی ئێمە

لَمُوسِعُونَ فرەوانگێرین (٤٧) وَٱلۡأَرۡضَ و زەوی شمان فَرَشۡنَٰهَا ڕاخستووە فَنِعۡمَ ئیتر چاکترینی ٱلۡمَٰهِدُونَ ڕێک و ئامادەکارین (٤٨)

وَمِن و لە كُلِّ هەموو شَيۡءٍ شتێ خَلَقۡنَا دروستمان کردوە زَوۡجَيۡنِ جووتێک لَعَلَّكُمۡ بەڵکو ئێوە تَذَكَّرُونَ یاد دەکەنەوە و پەندوەردەگرن

(٤٩) فَفِرُّوٓاْ دەڕابکەن إِلَى بۆ ، بۆلای ٱللَّهِ خودا إِنِّي بەدڵنیایی من لَكُم بۆتان مِّنۡهُ لێی نَذِيرٞ ترسێنەرێک ی مُّبِينٞ دیار و ئاشکرا

(٥٠) وَلَا تَجۡعَلُواْ و لاتَجۡعَلُواْ مَعَ لەگەڵ ٱللَّهِ خودا إِلَٰهًا إِلَٰهًا ءَاخَرَ ءَاخَرَ إِنِّي بەدڵنیایی من لَكُم بۆتان مِّنۡهُ لەوی ، لێی

نَذِيرٞ ترسێنەرێک ی مُّبِينٞ دیار و ئاشکرا م (٥١) كَذَٰلِكَ ئاوا مَآ نە أَتَى هاتووە بۆ ٱلَّذِينَ ئەوانەی مِن لە قَبۡلِهِم پێش ئەوان

مِّن هیچ رَّسُولٍ پەیامبەرێک إِلَّا مەگەر قَالُواْ گوتبیان سَاحِرٌ جادووگەرێک ە أَوۡ یان مَجۡنُونٌ شێتێک ە (٥٢)

أَتَوَاصَوْا ئایا ڕاسپاردەی یەکیانکردوە بِهِۦ پێی بَلْ بەلکو هُمْ ئەوان قَوْمٌ قەومێک ی طَاغُونَ سەرکەش وياخين (٥٣)

فَتَوَلَّ جا پشت هەلکە عَنْهُمْ لێیان فَمَآ - أَنتَ تۆ بِمَلُومٍ گلەی لێکراو (-نی) (٥٤) وَذَكِّرْ و یادخەرەوە فَإِنَّ ئەوە بەدڵنیایی

ٱلذِّكْرَىٰ بیرهێنانەوە تَنفَعُ سوودی دەبێت بۆ ٱلْمُؤْمِنِينَ بڕوادارەکان (٥٥) وَمَا و- خَلَقْتُ (مان) خولقاندوە ٱلْجِنَّ جنۆکەکان

وَٱلْإِنسَ و مرۆڤ یش إِلَّا تەنها لِيَعْبُدُونِ بۆ ئەوەی بمپەرستن (٥٦) مَآ نا أُرِيدُ مەوێت مِنْهُم لەوان مِّن هیچ

رِّزْقٍ رزق و ڕۆزییەک وَمَآ ونا أُرِيدُ مەوێت أَن کە يُطْعِمُونِ خواردنم پێبدەن (٥٧) إِنَّ بەدڵنیایی ٱللَّهَ خودا هُوَ هەرخۆی

ٱلرَّزَّاقُ رزق و ڕۆزی بەخشی تەواوی ذُو خاوەنی ٱلْقُوَّةِ ئەوپەڕی هێزی ٱلْمَتِينُ پتەوی نەبڕاوەیە (٥٨) فَإِنَّ جا بەدڵنیایی

لِلَّذِينَ بۆئەوانەی ظَلَمُوا۟ ستەمکاریانکرد ذَنُوبًا سزایەک مِّثْلَ وەکوو ذَنُوبِ سزای أَصْحَٰبِهِمْ هاوەڵەکانیان فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ با پەلەم لێنەکەن

(٥٩) فَوَيْلٌ هاواربەحاڵ و دۆزەخێ لِّلَّذِينَ بۆ ئەوانەی كَفَرُوا۟ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون مِن لە يَوْمِهِمُ ڕۆژەکەیان ٱلَّذِى ئەوەی

يُوعَدُونَ بەڵێنیان پێدەدرێ (٦٠)
